

[Hans Nielsen.]

er tilfreds med ikke at have Adgang til som hidtil at gaa op paa et Dommerkontor for at faa nogle Smaating ordnet. Jeg ved godt, det kan bedømmes forskelligt, hvad der er store Ting eller Smaating, men i alt Fald drejer det sig her om at faa de almindelige Forretninger ordnet. Flertallet i Udvalget har fundet, hvad der allerede er gjort Rede for af de foregaaende Talere, at man ikke vilde forhindre Publikum i paa Dommerkontorerne at faa ordnet visse Sager, selvfølgelig saaledes, at den Betaling, der ydes, gaar i Statskassen og ikke i private Lommer. Interessen flyttes altsaa over til Staten, medens hidtil de Personer, der arbejder paa Dommerkontorerne med Folks private Sager, har haft den økonomiske Interesse deri. Jeg tror, som jeg sagde ved første Behandling, at Befolkningen sætter megen Pris paa at have Adgang til at faa noget juridisk Arbejde udført paa Dommerkontorerne ligesom hidtil, men jeg er ogsaa sikker paa, at hvis man gaar ud i Landet og spørger Befolkningen, vil alle være enige i, at det er en Uting, som det er nu, at en Dommerfuldmægtig har private Interesser at varetage paa Kontoret. Jeg er sikker paa, at Befolkningen sætter Pris paa det, som Flertallet nu vil gennemføre, nemlig at man for en rimelig Betaling — for en rimelig Betaling; det er da i alt Fald min Mening, og det ønsker jeg ogsaa at sige her — kan faa udført noget af den Slags Arbejde, som der her er Tale om. Jeg tror ikke, der er nogen Fare ved at overlade noget Arbejde af den omtalte Art til Dommerkontorerne, naar kun Staten har Interesse i Betalingen, og, som sagt, Befolkningen vil sætte Pris derpaa. Jeg skal altsaa anbefale ærede Medlemmer at stemme for Udvalgets og Udvalgstallets Ændringsforslag til Lovforslaget.

Justitsministeren (Rytter): Hver Gang der her i Landet har været en Skandale paa dette Omraade, er der fra alle Partier fremkommet kraftige Opfordringer til Justitsministeren om at fremsætte et Lovforslag om Sagen. Det skete i sin Tid under Justitsminister Zahle, det skete i min første Ministerperiode, og det er selvfølgelig ogsaa sket under min Efterfølger. Fra alle Sider har man fremhævet, at her var der en Tilstand, som ikke kunde opretholdes, og fra alle Partiers Side er der blevet rettet Opfordringer til Justitsministeren om at fremkomme med et Lovforslag. Jeg modtog sidst en saadan Opfordring fra Folketingets Finansudvalg, den Gang vi havde haft den sidste Skandale paa Bornholm. Jeg efterkom

denne Opfordring fra alle Partier, saaledes at jeg mødte med et Lovforslag i dette høje Ting den første Dag, Landstinget traadte sammen. Det var ogsaa det Lovforslag, som først blev behandlet her i Tinget i indeværende Samling, men ikke desto mindre har Lovforslaget trods det, at der har været Enighed fra alle Partiers Side om Tilslutning til dets Hovedbestemmelse, været saa vanskeligt at komme igennem med, at det næsten bliver det sidste Forslag, der forlader Landstinget. Jeg haaber dog, at de Overvejelser, som har fundet Sted i Udvalget, maa have ført til, at der nu kan opnaas et Resultat. Jeg kan ikke sige, at de Oplysninger, man har ønsket, har været af en saadan Art, at Tiden er gaaet dermed, thi Oplysningerne forelaa allerede i Forvejen. Men vi er altsaa gennem de Overvejelser, som nu har fundet Sted, naaet til et Resultat, og jeg haaber, at dette Resultat maa kunne føre til, at vi kommer bort fra den Ordning, som for Tiden eksisterer, og som ikke kan opretholdes, ja, det er endog gaaet saa vidt, at man har hørt Folk sige: Ja, men vi maa hellere blive ved det gamle, hvis vi ikke kan faa Lovforslaget gennemført paa en Maade, som vi synes om, for saa ender det maaske med endnu flere Skandaler, og saa bliver Lovgivningsmagten nødt til at gaa bort derfra.

Jeg synes, det er godt, vi enes om at komme bort derfra, før der sker alt for meget her. Jeg kan derfor ikke nægte, at jeg blev noget overrasket over den stærke Kritik, det ærede 15de tingvalgte Medlem (Godsken) var inde paa. Det ærede 15de tingvalgte Medlem gjorde nemlig gældende, at jeg søgte at komme bort fra den Sondring, der er mellem den dømmende og den administrative Virksomhed, og nu søgte at slette Sondringen paa dette Omraade. Det forekommer mig, at det er en urigtig Betragtning. Det, man ved selve Retsplejeloven søgte at komme bort fra, var, at en Mand baade skulde kunne være Dommer og Anklager, ja, kunde have mange forskellige Stillinger indenfor den samme Sag, idet han snart skulde optræde paa den ene Maade, snart paa den anden Maade. Det var uforeneligt med hans Stilling. Men vi har aldrig nogen Sinde, saa vidt mig bekendt, søgt her i Landet at gennemføre, at Dommere ikke maa have administrative Forretninger. Saaledes har Dommere ogsaa nu mange administrative Forretninger, jeg vil blot nævne saadant noget som Auktionsvæsen og Skiftevæsen. Det er dog Sager, som det meget vel kunde overlades Administrationen at udføre. Det ærede Medlem dvælede ved, at det